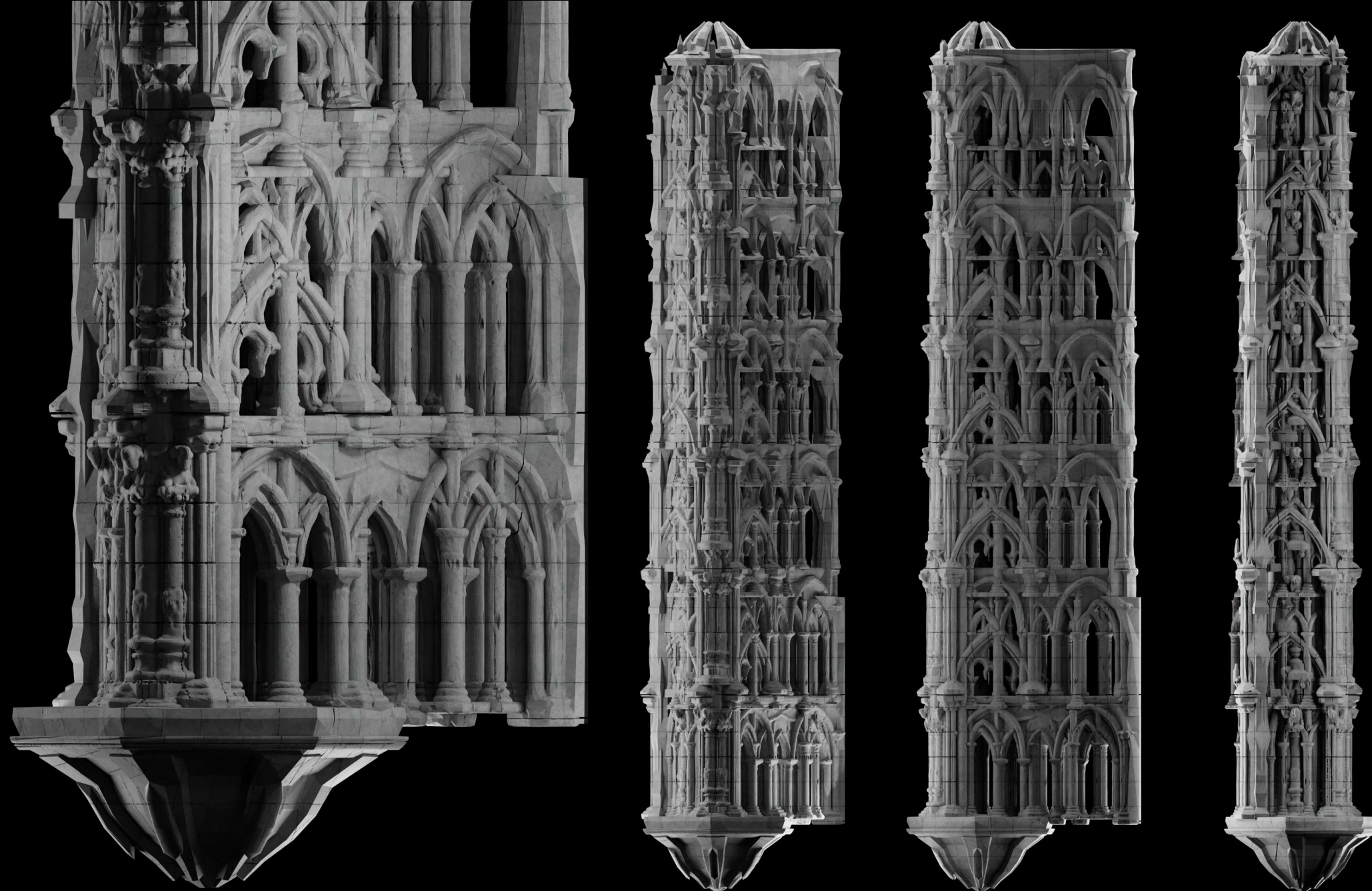

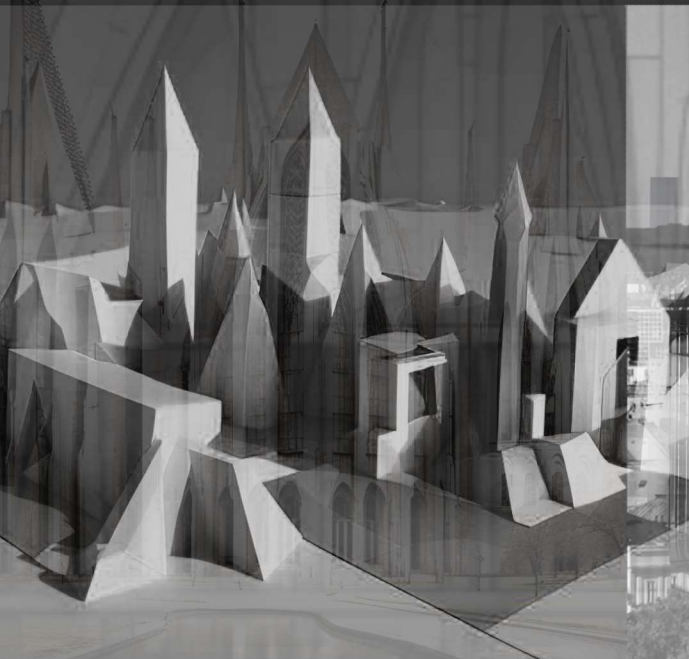

▼ Dobrovolný Kovář Vanický

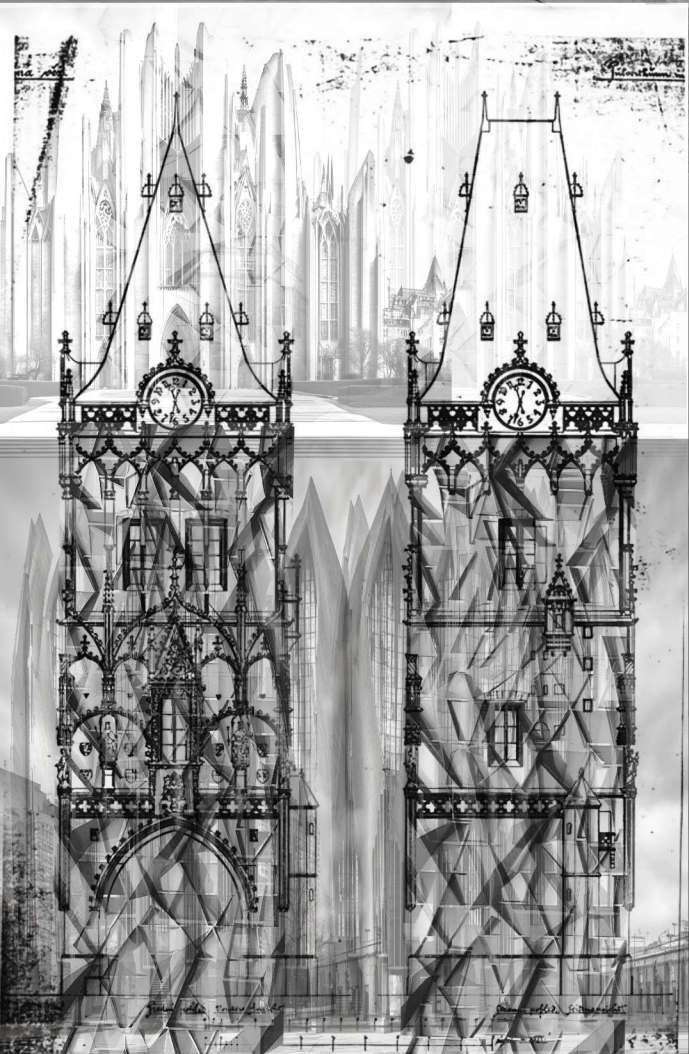
kořeny identity

Libreto pro účast v soutěži Odvaha tvořit Smíchov

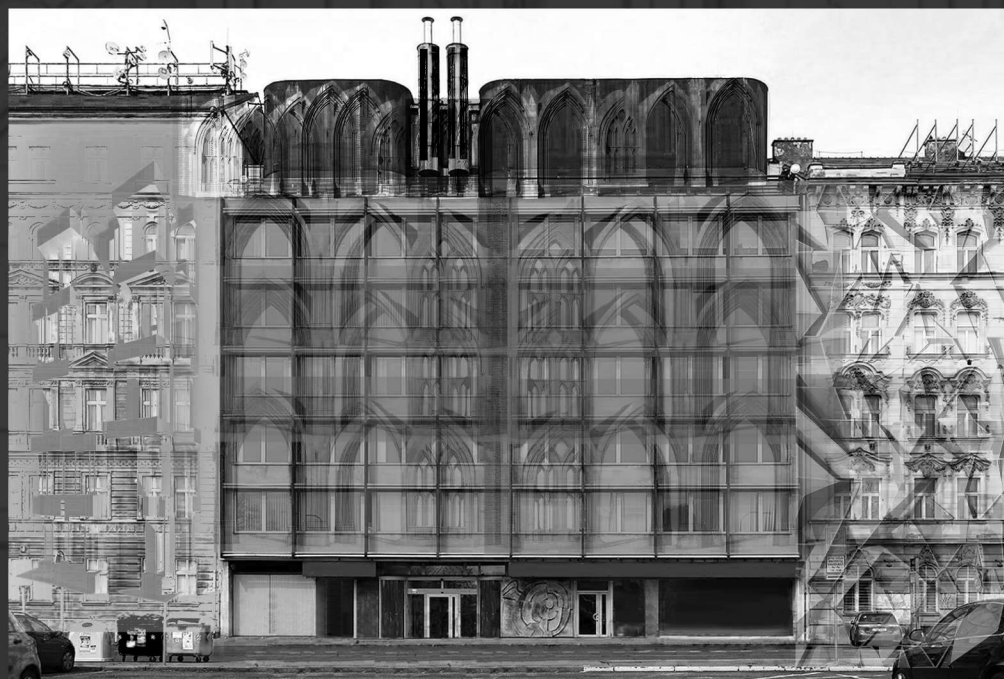
Stověžatá Praha, matka všech měst. Jen s obtížemi bychom hledali město, které se pyšní tak pestrou paletou architektonických slohů nabízejících ochutnávku ze všech kapitol své košaté historie. Bujaré štuky průčelí barokních kostelů nás dokážou ohromit stejně tak, jako precizně vytesané fály gotických katedrál. Moderní vily se důstojně tyčí vedle románských bazilik, neorenesanční obytné domy sebejistě navazují na secesní paláce.

Všechny tyto historické slohy vyprávějí příběhy. Mimo těch, které se udály v domech samotných, barvitě popisují uvažování, vkus a hodnotový rámec architektů, stavitelů a zadavatelů staveb dané doby. Jako živoucí muzea nám poskytují časové skoky napříč staletími, díky čemuž si snáze uvědomujeme svoji pozici v kontextu dějin. Vinou se městem jako kořeny, jež nás spojují s předky našich předků.

Kvůli změně vkusu i náročným požadavkům na ekologii, tepelnou efektivitu, stavební rychlost a technologii volí současná architektura většinou minimalistické přístupy. Jak ale vyhovět současným ekonomickým, ekologickým a estetickým architektonickým požadavkům a zároveň akcentovat tolik bohatou historii našeho hlavního města?

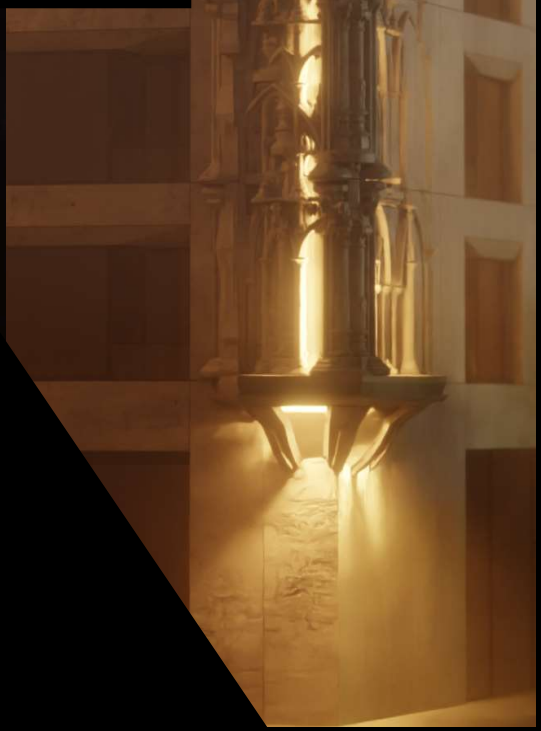

Tématem díla je historický vývoj pražské architektury vyprávějící příběh našich předků. Díky ní si uvědomujeme pravou sílu kulturní historie, jež nás napřímo propojuje s naší národní identitou. Dílo nahlíží na zdobnost a řemeslnou komplexitu slohů minulých v kontextu minimalistické čistoty a technické vyspělosti staveb současných, jež se mohou jevit jako téměř kontrastní. Klade si tak otázku: *Jakou zaujímáme pozici vůči svým kořenům?*

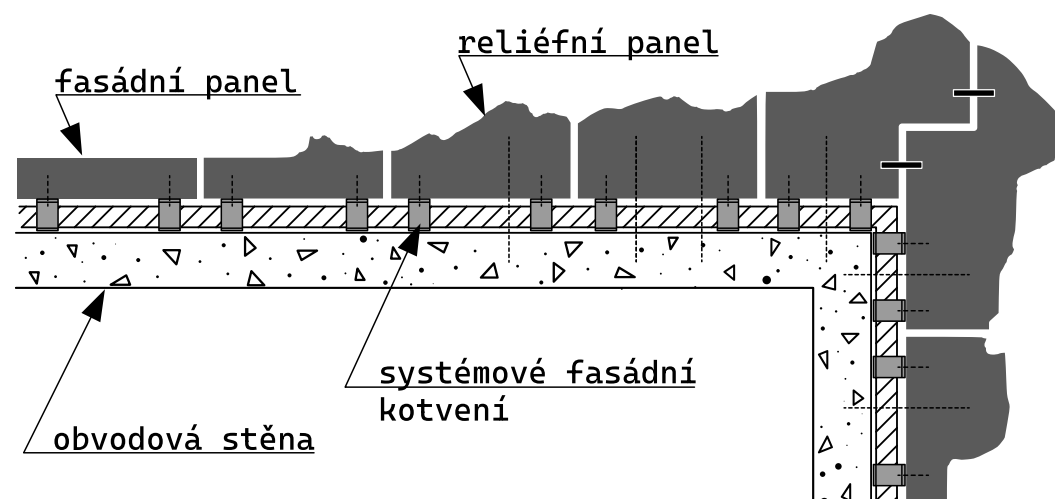
S velkým obdivem k historickým slohům návrh díla reflektuje nové možnosti, jež nám otevírají současné technologie. Fasádní prvky vygenerované umělou inteligencí odkazují k uměleckořemeslným architektonickým prvkům minulosti, svůj digitální původ však přiznávají rozostřováním se do low-poly tvarů, které v praxi znamenají ztrátu detailů z důvodu omezené kapacity paměti. Neodkazují ke konkrétním stavbám, spíše vytváří jakýsi „pattern města“, jež se v horizontální ose pozvolna vynořuje z hladké stěny a po vzoru vítězných sloupů se vine kolem nároží budovy. V noci vyzařuje příjemně rozptýlené světlo a podněcuje touhu prozkoumat, jaký prostor se uvnitř nachází.

Po formální stránce je záměrem díla pocitově odlehčit blokovitou stavbu a akcentovat její nároží autentickou plastikou, která bude podtrhávat její zasazení do kontextu okolní zástavby. Vytvoří tak signifikantní orientační bod, jehož charakter se v závislosti na denní době výrazně proměňuje.

Plastika je tvořena betonovými panely totožné velikosti s navazujícím reliéfem. Rozměry těchto reliéfních segmentů odpovídají ostatním fasádním panelům, jež jsou použity na zbytku budovy. Reliéfní panely jsou odlévány z betonu, ideálně toho samého, ze kterého budou vyrobeny panely fasádní. Panely s reliéfem nahrazují panely fasádní, tzn. plastika není na fasádě, ale je její součástí.

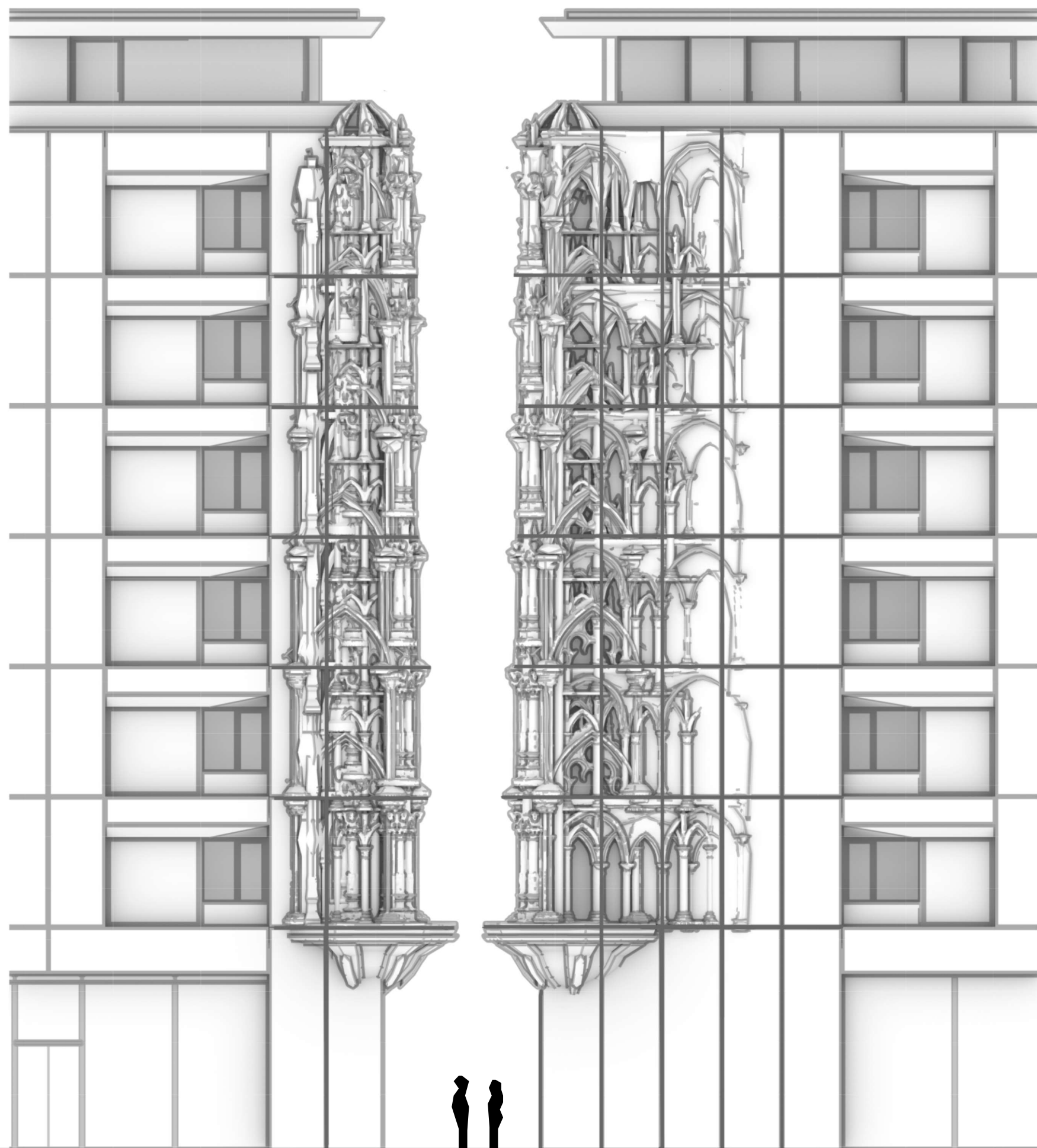
horizontální řez

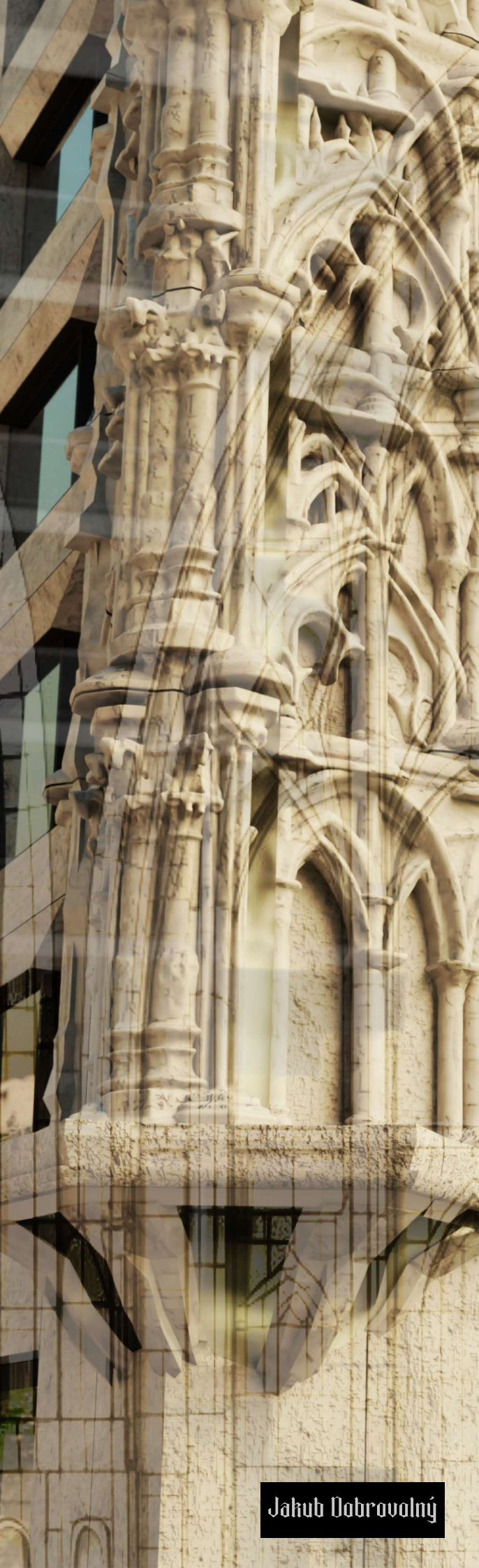

Nejprve se finální podoba plastiky digitálně vymodeluje pomocí parametrického 3D modelování, následně se rozřeže na jednotlivé panely. Z 3D modelů jednotlivých segmentů se poté vyexportují data pro CNC frézování. Po konzultaci s odborníkem na beton bude forma vyfrézována z doporučeného materiálu. Do připravených forem se následně nalije doporučená betonová směs s případnou výztuhou a po vytvrzení se z formy vytáhnou hotové segmenty, jež se před instalací ještě případně ručně začistí.

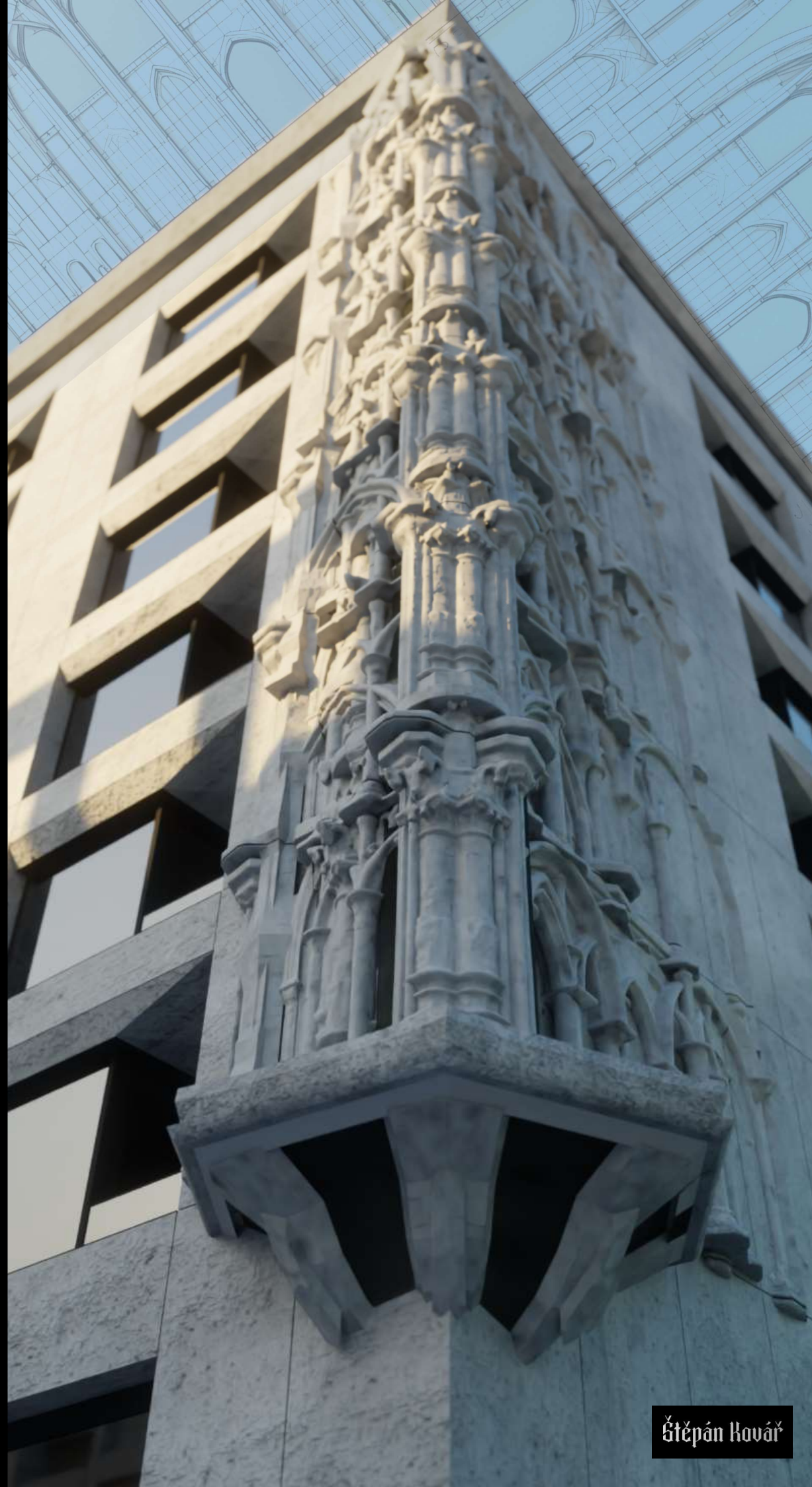
Kotvení reliéfních segmentů bude specifikováno na základě upřesnění materiálové skladby obvodové stěny, předběžně se však počítá se systémovými kotvami použitými pro ukotvení ostatních fasádních panelů. Ty budou v případě hmotnějších segmentů s hlubším reliéfem doplněny o sekundární, nosnější kotvy připravené ve zdi budovy před osazením fasádou, jejichž protikus bude vsazen do reliéfního segmentu.

Nasvícení reliéfu bude interní, tzn. světelné zdroje budou umístěny uvnitř reliéfu. Světla zvažujeme WRGB CCT ovládaná protokolem DMX, bude tedy možné nastavit jakoukoliv barvu spektra, případně jejich dynamické prolínání. Jako difuzory budou použity frézované skleněné segmenty naleptané kyselinou. Díky tomu bude procházející světlo tvořit v místě dopadu organické struktury navozující dojem třetího rozměru.

Jakub Dobrovolský

Štěpán Kovář

Patrik Vanický